

Едни от тука натам ги гонят,
други от тамо назад ги връщат;
бягат, горките, но къде бягат? —
въртят се само на едно място,
сякаш че стадо и въртоглаво.
В крайт ги трепят в сред се притискат,
душят се, давят, с крака се тъпчат;
шум, вопъл грозен и бой ужасен,
и плач детински, и писък женски,
клетви и крясък, охкане страшно.
Клик между турци победоносен,
визг смъртоносен между христени;
свят се вълнува кат' море бурно.
В свалка ужасна секат ножове;
мъже, момчета мртви се тръшкат,
жени, дечица падат примрели.
Горките майки! В самозабрава,
за да запазят своите рожби,
смелосе върлят между убийци
със ръце голи, хващат ножове
да ги отнемат; в ожесточение,
подир смъртта им, впусчат се с устрем
на връз убийци да им изтръгнат
очи кръвнишки.

ДОНКА Боже! Каква е
сцена ужасна! Горка судьбина!
Тоз народ, който вчера оц беше
свободен нещо и се гордеше,
буйно крещеше "ура и слава",
сега на този час грозен, страшен